

Ἁγίας Φαρμακολυτρίας

[Ἄλλες Μορφές](#)

1. Καταγωγή καί δράση της

Ἁγίας Αναστασίας

Γεννήθηκε καί μεγάλωσε στή Ρώμη στό τέλος του 3ου μ.Χ αιώνας. Ἦταν κόρη αρχοντικής καί πλούσιας οικογένειας. Παρά τήν σκληρή επαγρύπνηση του ειδωλολάτρη πατέρα της Πραιτεξτάτου, η Χριστιανή μητέρα της Φαύστα τήν οδήγησε στόν Χριστιανό διδάσκαλο Χρυσόγονο πού της δίδαξε τό Χριστιανισμό καί άναψε τόν έρωτα καί τήν αγάπη της πρός τόν Χριστό. Αποφασισμένη νά ζήσει μοναχική ζωή διά βίου, εν αγνεία καί παρθενία, υποχρεώθηκε εν τούτοις πιεζόμενη από τόν πατέρα της, νά παντρευτεί τόν ειδωλολάτρη αξιωματούχο του αυτοκράτορος Διοκλητιανού Πούπλιο, τήν πρός τόν οποίο όμως σαρκική συνάφεια απέφυγε, όπως λέγει τό συναξάριο, διά τήν απιστίαν αυτού, προφασιζόμενη ότι ήταν ασθενής· «νοσεῖν αεί προφασιζομένη». Ο αιφνίδιος καί θεόσταλτος θάνατος του συζύγου της ελευθέρωσε όλες τίς δυνατότητες της Αναστασίας, πού διέθεσε στό εξής, η περικαλλέστατη αυτή καί αρχοντική νεαρή γυναίκα, όλα της τά

πλούτη, τό χρόνο, τή δράση καί τήν αγάπη της στό νά επισκέπτεται στίς φυλακές τούς φυλακισμένους Χριστιανούς, νά τούς ενισχύει καί νά τούς ενθαρρύνει, ώστε νά μὴν δειλιάσουν μπροστά στό μαρτύριο. Ἐγινε «αλείπτρια», προπονήτρια πολλῶν μαρτύρων πού οφείλουν τό ἔνδοξο μαρτυρικό τους τέλος στήν ενθάρρυνση της Αναστασίας.

2. Ενισχύει στή Θεσσαλονίκη τίς ἀδελφές οσιομάρτυρες, Αγάπη, Χιονία καί Ειρήνη

Γιά τό ἔργο της αυτό δέν περιορίστηκε στή Ρώμη, ἀλλά ἀπλωσε τήν αγάπη της μέχρι τήν Ανατολή, μέχρι τή Νικομήδεια, αφού διέτρεξε τό Ἰλλυρικό καί τή Μακεδονία, όπου ἔδρασε ιδιαίτερα στήν πόλη της Θεσσαλονίκης. Οι τρεις γνωστές ἀδελφές Αγάπη, Χιονία καί Ειρήνη πού μαρτύρησαν ἐπί Διοκλητιανού στή Θεσσαλονίκη, πρὶν ἀπό τό μαρτυρικό τους θάνατο γνώρισαν τήν φροντίδα καί τήν αγάπη της Αγίας Αναστασίας, ἡ οποία γιά τό λόγο αυτό φυλακίσθηκε καί βασανίσθηκε σέ φυλακή της Θεσσαλονίκης. Εἶναι μάλιστα πολύ πιθανό ὅτι τό ὄρος στό ὁποῖο τοξεύθηκε ἀπό στρατιώτη ἡ τρίτη ἀπό τίς ἀδελφές, ἡ αγία Ειρήνη, εἶναι τό ὄρος ὅπου σήμερα εἶναι ἡ Μονή της Αγίας Αναστασίας, ἡ οποία φρόντισε καί ἐνεταφίασε τά τίμια σώματα των τριῶν ἀδελφῶν παρθενομαρτύρων, των ὁποίων τή μνήμη ἡ Εκκλησία γιορτάζει στίς 16 Ἀπριλίου.

3. Χρυσόγονος καί Ζώϊλος

Δέν εἶναι ὁμως μόνον οι τρεις παρθενομάρτυρες της Θεσσαλονίκης μέ τίς ὁποῖες συνδέθηκε ἡ Αγία Αναστασία. Αναφερθήκαμε προηγουμένως στόν διδάσκαλό της Χρυσόγονο, ὁ ὁποῖος υπέστη μαρτυρικό θάνατο στήν Νικομήδεια της Μικρᾶς Ἀσίας κατὰ τόν συναξαριστή, κατ' ἄλλους δέ στήν Ακυιλία της Ἰλλυρίας. Σώζεται ἀλληλογραφία μεταξύ της Αγίας Αναστασίας, τόν καιρό πού τήν εἶχε φυλακίσει ὁ ἄνδρας της, γιά νά ἐμποδίσει τήν φιλόνητο δράση της, καί του Χρυσογόνου, πού τόν εἶχαν φυλακίσει, γιατί δίδασκε μέ παρρησία καί πολλή ἐπιτυχία τό Χριστιανισμό. Τόν Χρυσόγονο ἀκολούθησε ἡ Αναστασία στήν μαρτυρική του πορεία ἀπό τή Ρώμη στή Νικομήδεια, αφού ἐν τῷ μεταξύ ἀποφυλακίσθηκε μετὰ τό θάνατο του συζύγου της. Του συμπαρεστάθη καί τον ἐνεδυνάμωσε, ἡ τολμηρή αὐτή μαθήτρια τόν πρεσβύτερο δάσκαλο. Μετὰ τόν δι' ἀποκεφαλισμοῦ μαρτυρικό του θάνατο, ὁ Χρυσόγονος ἐμφανίσθηκε σέ ὄραμα στόν ἱερέα Ζώϊλο, του υπέδειξε τόν τόπο πού βρισκόταν τό ἅγιό του λείψανο καί του ἀπεκάλυψε ὅτι ὁ αυτοκράτωρ Διοκλητιανός ἔδωσε ἐντολή νά βασανιστοῦν οι τρεις ἀδελφές Αγάπη, Χιονία καί Ειρήνη, τίς ὁποῖες ὁμως θά ἐρχόταν νά ἐνθαρρύνει ἡ Αναστασία, ὅπως καί ἐγινε. Τό ἴδιο ὄραμα εἶδε συγχρόνως καί ἡ Αναστασία, πού ἀνέλαβε πράγματι νά συμπαρυσταθεῖ στίς τρεις μέλλουσες μάρτυρες. Ὁ ἱερεὺς Ζώϊλος, πλησίον του ὁποῖου ἔμεναν οι τρεις ἀδελφές, δέχτηκε σέ λίγες μέρες τήν προαναγγελθεῖσα

επίσκεψη της Αναστασίας, η οποία προσκύνησε τό άγιο λείψανο του διδασκάλου της και ανέλαβε τίς τρεις αδελφές, οι οποίες όπως είπαμε, μαρτύρησαν στή Θεσσαλονίκη. Ο Ζωΐλος εντός ολίγου απέθανεν εν Κυρίω, όπως του είχε προαναγγείλει ο Χρυσόγονος, μαζί μέ τόν οποίο εορτάζεται στίς 22 Δεκεμβρίου, ημέρα του μαρτυρίου και της μνήμης της Αγίας Αναστασίας. Στόν συναξαριστή ο Ζωΐλος παρουσιάζεται ως μάρτυς. Χρυσόγονος, Ζωΐλος, Αγάπη, Χιονία, Ειρήνη αποτελούν τήν πρώτη ομάδα αγίων, μέ τήν οποία συνδέθηκε η Αγία μας, ακολουθούν όμως και άλλες.

4. Η Θεοδότη και τά παιδιά της

Κατά τήν παραμονή της στή Νικομήδεια, όπου είχε φθάσει συνοδεύοντας τόν διδάσκαλό της Χρυσόγονο, η Αναστασία έγινε γνωστή για τίς αγαθοεργίες και τήν χριστιανική της δράση. Στήν πόλη αυτή ζούσε εν χηρεία, μετά τό θάνατο του συζύγου της, η Θεοδότη μέ τά τρία παιδιά της. Προσκολλήθηκε στήν Αναστασία, ως συνεργάτης και βοηθός στίς ατέλειωτες επισκέψεις των φυλακισμένων και διωκομένων Χριστιανών. Επειδή αρνήθηκε νά υπανδρευθεί τόν άρχοντα Λευκάδιο, πού τήν θαύμαζε για τήν ομορφιά της, η Θεοδότη οδηγήθηκε σέ δίκη, κατά τήν οποία προτίμησε νά μαρτυρήσουν αυτή και τά τρία παιδιά της μέσα σέ καμίνι φωτιάς, παρά νά αρνηθούν τόν Χριστό· η μητρότητα στίς ωραιότερες στιγμές της, αφού θέτει σέ δεύτερη μοίρα τή ζωή τή σαρκική των παιδιών της, προκειμένου νά κερδίσουν τήν αιώνια και αγέραστη ζωή της βασιλείας του Θεού. Αλλη μία ομάδα μαρτύρων από τόν κύκλο της Αγίας Αναστασίας, πού γιορτάζουν επίσης μαζί της στίς 22 Δεκεμβρίου.

5. Οι εκατόν είκοσι κατάδικοι

Εφθασε όμως και ο καιρός και του δικού της μαρτυρίου, πρίν από τό οποίο έγινε αιτία νά πλουτίσει η Εκκλησία μας μέ εκατόν είκοσι ακόμη μάρτυρες. Μετά από επίμονες προσπάθειες οι άρχοντες, άλλοτε μέ υποσχέσεις και γλυκόλογα και άλλοτε μέ φρικτά βασανιστήρια, δέν κατόρθωσαν νά πείσουν τήν Αναστασία νά αρνηθεί τή χριστιανική της πίστη. Η Θεοδότη εμφανιζόταν στόν ύπνο της, μήνυμα από τόν ουρανό, για νά τήν ενισχύσει, ανταποδίδοντας έτσι όσα είχε κάνει η Αναστασία γι αυτήν. Κατά θαυματουργικό τρόπο η Αναστασία, αντί νά βγαίνει ταλαιπωρημένη και εξουθενωμένη από τίς φυλακές και τά βασανιστήρια, εμφανιζόταν ακμαία και χαρούμενη. Στήν απόγνωσή του ο ειδωλολάτρης άρχοντας διατάσσει νά βάλουν τήν Αναστασία μαζί μέ άλλους εκατόν είκοσι ειδωλολάτρες καταδίκους και ένα Χριστιανό, τόν Ευτυχιανό, μέσα σέ μεγάλη βάρκα, νά ανοιχθούν στή θάλασσα και, αφού ανοίξουν οπές στή βάρκα, νά τούς αφήσουν νά πνιγούν, όπως και έγινε. Ο Θεός όμως δέν επέτρεψε νά ευοδωθούν τά σχέδια του άρχοντα, γιατί τό δικό του σχέδιο προέβλεπε τή σωτηρία και άλλων ανθρώπων.

Ξαφνικά εμφανίζεται στό τιμόνι της βάρκας η Θεοδότη καί τήν οδηγεί μέ ασφάλεια στή στεριά. Εκθαμβοί οι εκατόν είκοσι κατάδικοι από τό θαύμα πού έζησαν, πίστεψαν στόν Χριστό, ομολόγησαν καί αυτοί μέ παρρησία τήν πίστη τους ενώπιον του άρχοντος, μέ συνέπεια νά αποκεφαλισθούν καί νά κερδίσουν τόσο γρήγορα τήν αιωνιότητα.

6. Τό μαρτύριο της Αγίας

Η άκαμπτη καί ανυποχώρητη Αναστασία τελικά δέθηκε σέ πασσάλους καί, δεμένη όπως ήταν, παραδόθηκε στή φωτιά, στίς 22 Δεκεμβρίου, πού η Εκκλησία γιορτάζει τή μνήμη της. Τό λείψανο της Αγίας τό πήρε μία γυναίκα αρχόντισσα, πού λεγόταν Απολλωνία, αφού χρησιμοποίησε τή γνωριμία της μέ τή σύζυγο του επάρχου. Ενεταφίασε τό σώμα στόν κήπο της, όπου αργότερα έκτισε καί νάο πρός τιμήν της. Ποιός ακριβώς ήταν ο τόπος αυτός του μαρτυρίου καί του ενταφιασμού της δέν γνωρίζουμε. Τό μαρτύριό της έγινε τό 303 ή 304 κατά τό Διωγμό του Διοκλητιανού, κατά πολλούς στή Θεσσαλονίκη, κατά άλλους στό Σίρμιο, ενώ υπάρχουν καί μερικοί πού πιστεύουν ότι εμαρτύρησε στή Ρώμη.

7. Τά λείψανα της Αγίας

Είναι πάντως ιστορικά εξακριβωμένο ότι τό λείψανό της βρέθηκε στό Σίρμιο, απ όπου μεταφέρθηκε στήν Κωνσταντινούπολη επί πατριάρχου Γενναδίου (457-471) καί αυτοκράτορος Λέοντος Α΄ (457-474). Τοποθετήθηκε κατ αρχήν στόν επ ονόματί της ναό πού βρισκόταν στόν Ιππόδρομο, τόν μοναδικό πού είχε απομείνει στους Ορθοδόξους κατά τήν εποχή του Αρειανισμού. Στόν μικρό αυτό ναό έδωσε τή μεγάλη μάχη του εναντίον αυτής της αιρέσεως ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος καί επανέφερε τήν Ορθοδοξία στήν Κωνσταντινούπολη μέ τούς περίφημους Θεολογικούς Λόγους πού εξεφώνησε εκεί.

Σήμερα, μέρη των ιερών λειψάνων της Αγίας, η αγία κάρα της καί μέρος από τό δεξιό της πόδι βρίσκονται στήν Ιερά Πατριαρχική καί Σταυροπηγιακή Μονή της Αγίας Αναστασίας της Φαρμακολυτρίας στήν Μακεδονία.

8. Γιατί ονομάζεται «Φαρμακολύτρια»

α) Δίδει φάρμακα καί θεραπεύει σωματικές καί ψυχικές ασθένειες

Τό επίθετο «Φαρμακολύτρια» της Αγίας έχει δύο έννοιες, μία γενική καί μία ειδική. Κατά τήν ευρύτερη, τήν γενική έννοια, η Αγία ονομάζεται έτσι, διότι όπως λέει ο Τρύφων Ευαγγελίδης στό βιβλίο του Βίοι Αγίων (σελ. 994) «είχεν άνωθεν παρά Θεού τήν δύναμιν νά λύη καί καταστρέφη των φαρμάκων καί των δηλητηρίων τά κακά αποτελέσματα καί τάς ενεργείας» ή διότι παρέχει η ίδια αφθόνως φάρμακα,

«εκλύει» φάρμακα για τήν θεραπεία των σωματικών καί ψυχικών ασθενειών, όπως λέγει τό Μεγαλυνάριο μιάς ακολουθίας της: «Φάρμακα προχέουσα μυστικά ψυχών καί σωμάτων θεραπεύεις πάθη δεινά, ω Αναστασία, τη θεία ενεργεία· διό τας χάριτάς σου πάντες κηρύττομεν».

β) Διότι λύνει τίς φαρμακείες, δηλαδή τά μάγια

Κατά τήν ειδική έννοια η Αγία ονομάζεται «Φαρμακολύτρια», διότι ανάμεσα στίς πολλές άλλες ιάσεις καί θεραπείες πού επιτελεί έλαβε από τόν Θεό τή Χάρη καί τή δύναμη νά γλυτώνει όσους έπεσαν στά δίχτυα των φαρμακών καί των φαρμακευτριών, δηλαδή των μάγων καί των μαγισσών. Λύνει τίς φαρμακείες, δηλαδή τά μάγια, καί γι αυτό ονομάζεται φαρμακολύτρια.

Παραθέτουμε ένα από τά παλαιά θαύματα της Αγίας πού αναφέρεται σέ θεραπεία μαγεμένης κοπέλλας καί έχει σχέση μέ τό μοναστήρι πού ήταν τότε ηγουμένη η Αγία Ειρήνη η Χρυσοβαλάντου, όπως τό διηγείται ο πατήρ Χαράλαμπος Βασιλόπουλος (Βίοι Αγίων 89, Η Αγία Αναστασία η Φαρμακολύτρια, σελ. 34 ε.):

Μιά κοπέλλα ευγενής καί ωραία, πού καταγόταν από τήν Καππαδοκία, ήταν αρραβωνιασμένη. Επειτα μετάνοιωσε η νέα καί δέν τόν ήθελε τόν μνηστήρα. Αλλά γιά νά μήν τήν ενοχλεί εκείνος, έφυγε καί πήγε στό Μοναστήρι, πού ήταν Ηγουμένη η Αγία Ειρήνη η Χρυσοβαλάντου, κοντά στήν Κωνσταντινούπολη καί εκεί εμόνασεν.

Ο μνηστήρας της δέν μπορούσε μέ κανέναν τρόπο νά τήν βγάλη από τό Μοναστήρι. Ηταν μεθυσμένος από τόν έρωτα. Γι αυτό βρήκε ένα μεγάλο μάγο καί του έταξε πολλά χρήματα, αν θά μπορούσε νά καταφέρη τήν νέα μέ τά μάγια του, νά εγκαταλείψη τό Μοναστήρι καί νά γίνη γυναίκα του.

Ο μάγος εκεί στήν Καππαδοκία έκανε τά μάγια του καί η γυναίκα βγήκε από τίς φρένες της. Γύριζε όλο τό Μοναστήρι καί φώναζε τόν μνηστήρα μέ τό όνομά του. Ωρκιζόταν δέ, ότι εάν δέν της ανοίξουν τήν πόρτα νά πάη νά τόν βρή θά πνιγόταν. Η Οσία Ειρήνη η Χρυσοβαλάντου, η Ηγουμένη, τήν έβλεπε σ αυτήν τήν κατάσταση, έκλαιγε καί έλεγε:

- Αλλοίμονο σέ μένα τήν αθλία, διότι διά τήν αμέλειαν των βοσκών αρπάζουν οι λύκοι τά πρόβατα. Αλλά, πονηρέ διάβολε, άδικα κοπιάζεις. Ο Χριστός δέν θά σέ αφήση νά καταπιής τήν αμνάδα μου.

Τότε συγκέντρωσε όλη τήν αδελφότητα καί τίς δίδαξε νά φυλάγωνται από τίς πανουργίες του δαίμονος. Διέταξε κατόπιν νά νηστέψουν όλες όλη τήν εβδομάδα καί νά προσεύχωνται. Νά κάμνουν δέ διά τήν πάσχουσαν αδελφήν, κάθε μέρα χίλιες μετάνοιες. Ετσι προσευχόταν η κάθε μία στό κελλί της.

Τήν τρίτη νύχτα βλέπει η Αγία Ειρήνη εκεί πού προσευχόταν, τά μεσάνυχτα, μπροστά της τόν Μέγαν Βασίλειον, πού της είπε:

-Γιατί μάς ονειδίζεις Ειρήνη, ότι αφήνομε καί γίνονται στήν πατρίδα μας τά φοβερά καί ανόσια μάγια; Όταν ξημερώση, πάρε τήν άρρωστη μαθήτριά σου καί νά τήν πάς εις τάς Βλαχέρνας. Εκεί θά έλθη νά τήν θεραπεύση η Μήτηρ του Δεσπότου Χριστού, πού έχει τή δύναμη.

Ο Άγιος αμέσως έγινε άφαντος. Η Αγία πήρε τήν πάσχουσα καί δύο αδελφές, τίς εναρετώτερες, καί πήγε στόν Ναό των Βλαχερνών. Εκεί προσευχόταν όλη τήν ημέρα μέ δάκρυα. Τό μεσονύκτιον όμως από τόν κόπον αποκοιμήθηκαν.

Τότε βλέπει στόν ύπνο της η Αγία πολύ λαό, πού ετοιμάζαν τούς δρόμους. Ηταν χρυσοφορεμένοι, ολόφωτοι καί ραντίζανε μέ ευωδέστατα άνθη καί εθυμιάζαν. Η Αγία τούς ρώτησε, γιατί έκαμναν τόση ετοιμασία. Εκείνοι αποκρίθηκαν:

- Η Μήτηρ του Θεού έρχεται. Ετοιμάσου καί σύ ν αξιωθής νά τήν προσκυνήσης.

Τότε έφτασε η Παντάνασσα. Τήν ακολουθούσε πλήθος αμέτρητο αστραπηφόρων, τό δέ θείο καί σεβάσμιο πρόσωπό της έχυνε τόση λάμψη, πού δέν μπορούσε νά τό βλέπη άνθρωπος. Όταν είδε όλους τούς εκεί αρρώστους η Παναγία, ήλθε καί στήν άρρωστη μαθήτριά της Ειρήνης. Η Ηγουμένη πέφτει στά πόδια της Παναγίας φοβισμένη καί έντρομη. Ακουσε όμως ότι η Θετόκος φώναξε τό Μέγαν Βασίλειον καί τόν ερώτησεν για τήν Ειρήνη, τί χρειαζόταν. Εκείνος της εξέθεσεν όλη τήν υπόθεση της νέας.

- Καλέστε τήν Αναστασία, είπεν η Παναγία.

Η Αγία Αναστασία η Φαρμακολύτριά έφθασε αμέσως. Τότε η Θεοτόκος της είπε:

- Πηγαίνετε στήν Καισάρεια μέ τόν Βασίλειο, εξετάστε μέ επιμέλεια καί νά θεραπεύσετε αυτήν τήν κόρη της, διότι σέ σένα ο Υιός καί Θεός μου χάρισε αυτήν τήν χάριν.

Κατόπιν προσκύνησαν τήν Παναγία η Αγ. Αναστασία και ο Μέγας Βασίλειος και ανεχώρησαν εσπευμένως να εκτελέσουν τήν εντολή. Ακουσε δέ και η Οσία Ηγουμένη μιά φωνή, πού της έλεγε·:

- Πήγαινε στό Μοναστήρι σου, εκεί θά θεραπευθή.

Όταν η Χρυσοβαλάντου ξύπνησε, φανέρωσε και στις άλλες μοναχές τό όραμα και ανεχώρησαν χαρούμενες. Ηταν Παρασκευή και τήν ώρα του Εσπερινού μαζεύτηκαν όλες στό Ναό. Η οσία τούς διηγήθηκε τήν οπτασία και τις διέταξε να σηκώσουν μάτια και χέρια στόν Ουρανό και να λένουν από τήν καρδιά τους τό «Κύριε ελέησον».

Επειτα από πολλή ώρα προσευχής μέ δάκρυα, φάνηκαν στόν αέρα πετώντας η Αναστασία η Φαρμακολύτρια και ο Μέγας Βασίλειος, ο οποίος της είπε:

- ΄Απλωσε, Ειρήνη, τά χέρια σου. Δέξου αυτά και μή μάς ονειδίζεις άδικα.

Αυτό της τό είπε, διότι η Οσία Χρυσοβαλάντου προσευχόταν στην εικόνα του και του έλεγε να διώξη τούς Μάγους από τήν Καισάρεια. Άπλωσε τότε τά χέρια της και πήρε ένα δέμα, πού ερχόταν από τόν αέρα και τό οποίον εζύγιζε τρεις λίτρες.

Όταν όμως τό έλυσε, βρήκαν μέσα διάφορα μαγικά· σπάγγους, τρίχες, μολύβια, δεσίματα και γραμμένα ονόματα δαιμόνων, ιδιαίτερος όμως είχαν δύο μικρά αγαλματάκια από μολύβι. Τό ένα ήτο του ανδρός τό ομοίωμα και τό άλλο της μοναχής. Οι μοναχές εθαύμασαν και όλη τήν νύχτα ευχαριστούσαν τήν Θεοτόκον.

Τό πρωί έστειλε η Ηγουμένη στις Βλαχέρνες δύο μοναχές και τήν πάσχουσαν. Εδωσε συγχρόνως εις αυτές και τά προαναφερθέντα μαγικά, καθώς και λάδι μέ πρόσφορον, για να λειτουργήση ο Προσμονάριος.

Αυτός μετά τήν θείαν Λειτουργίαν έχρισε τήν άρρωστη από τό λάδι της κανδήλας. Επειτα έβαλε τά μαγικά επάνω στα αναμμένα κάρβουνα. Τήν ώρα δέ πού καιγόταν εκείνα, λύνονταν και τά αόρατα δεσμά της μοναχής. Ηλθε τότε στό μυαλό της και δόξαζε τόν Θεόν, πού τήν απάλλαξε.

Όταν όμως διαλύθηκαν τελείως τά μολυβένια αγάλματα, έβγαιναν φωνές μεγάλες από τά κάρβουνα, όπως κάνουν οι χοίροι, όταν τούς σφάζουν.

Όσοι ήσαν παρόντες και έβλεπαν και άκουγαν αυτά, φύγανε έντρομοι, δοξάζοντες τόν Θεόν, πού κάμνει τέτοια θαυμάσια. Κατόπιν επέστρεψαν οι μοναχές στό Μοναστήρι και διηγόνταν στις άλλες τά συμβάντα.

Αποσπάσματα από τό βιβλίο

«ΙΕΡΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗ ΜΟΝΗ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΦΑΡΜΑΚΟΛΥΤΡΙΑΣ

ΕΝΑΣ ΑΓΙΟΒΑΔΙΣΤΟΣ ΤΟΠΟΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ»

τού ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΙΛΗΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Πηγή: imkby.gr